

لس خیزونه چی زړه وژنی

دامام ابراهیم ادهم څخه پوښتنه وشوه ، مور خدای ته دعا کوو خو دعاوې مو نه قبلېږی په داسې حال کې چې خدای ویلی دی : " ادعونی استجب لکم " امام ابراهیم ادهم په ځواب کې وویل: " دا ځکه چې زموږ زړونه په لسو خیزونو مړه شوی دی . "

۱- خدای مو پیژندلی دی خو د هغه

حق دی ، خو تیاری ورته نه نیسی ۸- د نورو کسانو پر عیبونو خبرې کوئ ، خو خپل عیبونه مو هیر دی . ۹- د خدای (ج) روزنی خورئ ، خو شکر یې نه ادا کوئ . ۱۰- مړی خنسوئ ، خو عبرت ورڅخه نه اخلئ .

خو کار ورته نه کوئ ۶- د اور څخه د ویریدو دعوا لری ، خو بیا هم گناهونه تر سره کوئ ۷- که څه هم تینگار کوئ چې مرگ

۴- د رسول الله صلی الله علیه وسلم د مینې دعوا لری، خو دهغه سنت مو پرینسی . ۳- له شیطان سره ددښمنی لری خو اطاعت یې هم کوئ . ۵- د جنت سره د مینې دعوا لری،

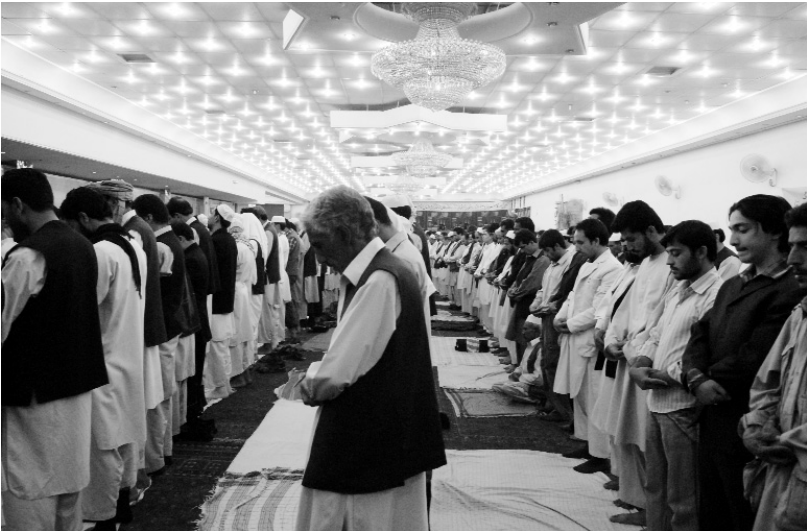
حق مو نه دی داد کړی .

۲- قران لولئ خو عمل پرې نه کوئ .

۳- له شیطان سره ددښمنی لری خو

اطاعت یې هم کوئ .

د سهار لمانځه لپاره څه ډول پاڅېږو؟

جماعت ته لارښی . ب: د ملگرو د یو بل سره مرسته کول لکه تلفون ورته کول یا پیغام ورلېږل . ۶: کله چې ویده کیدو نو یو زنگ وهونکی ساعت یا موبایل په تایم کړو او د خان نه یې لږ لږ کپړدو تر څو لاس مو ور ونه رسېږی .

د سهار د لمانځه په اړه ځینې حدیثونه

۱: کونښن وکړو چې د شپې تر ډیر ناوخته وینښ پاتې نشو . ۲: کونښن وکړو هغه دعا ووايو چې د خوب نه مخکې ویل کیږی او په اوداسه ویده شو . ۳: د ویده کیدو نه مخکې دا پخه اراده او نیت وکړو چې د سهار لمونځ به په جماعت سره کوو، ځکه خوب او مرگ دواړه یو دی . انسان نه پوهیږی چې د خوب نه به راپا څیږی او که په خوب کې به ترې ساه واخیستل شی . ۴: دعا کول چې الله دې توفیق راکړي چې د سهار لمونځ په جماعت ادا کړو . ۵: د بسو خلکو نه دعا غوښتل تر څو الله د جماعت توفیق راکړی یا دا چې: الف : د گاونډیانو د یو بل سره مرسته کول لکه کله چې یو لمانځه ته ځی بل گاونډی ته دروازه ورتکوی تر څو هغه هم ورسره

په اوسني وخت کې ډیر کم شمیر ورونه دسهار د لمونځ د ادا کولو لپاره جومات ته ځي او یا خو هیڅ د سهار لمونځ نکوی او همداسې ویده پاتې شوی وی او زیاته وجه یې د شپې تر ناوخته ناسته ده . ځنګه کولای شو چې د سهار لمونځ په جمع ادا کړو؟ یو څو داسې لارې شته چې که مونږ پرې عمل وکړو نو آن شاءالله د سهار لمونځ به په جمعه ادا کړو .

۱: کونښن وکړو چې د شپې تر ډیر ناوخته وینښ پاتې نشو . ۲: کونښن وکړو هغه دعا ووايو چې د خوب نه مخکې ویل کیږی او په اوداسه ویده شو . ۳: د ویده کیدو نه مخکې دا پخه اراده او نیت وکړو چې د سهار لمونځ به په جماعت سره کوو، ځکه خوب او مرگ دواړه یو دی . انسان نه پوهیږی چې د خوب نه به راپا څیږی او که په خوب کې به ترې ساه واخیستل شی . ۴: دعا کول چې الله دې توفیق راکړي چې د سهار لمونځ په جماعت ادا کړو . ۵: د بسو خلکو نه دعا غوښتل تر څو الله د جماعت توفیق راکړی یا دا چې: الف : د گاونډیانو د یو بل سره مرسته کول لکه کله چې یو لمانځه ته ځی بل گاونډی ته دروازه ورتکوی تر څو هغه هم ورسره

۱: کونښن وکړو چې د شپې تر ډیر ناوخته وینښ پاتې نشو . ۲: کونښن وکړو هغه دعا ووايو چې د خوب نه مخکې ویل کیږی او په اوداسه ویده شو . ۳: د ویده کیدو نه مخکې دا پخه اراده او نیت وکړو چې د سهار لمونځ به په جماعت سره کوو، ځکه خوب او مرگ دواړه یو دی . انسان نه پوهیږی چې د خوب نه به راپا څیږی او که په خوب کې به ترې ساه واخیستل شی . ۴: دعا کول چې الله دې توفیق راکړي چې د سهار لمونځ په جماعت ادا کړو . ۵: د بسو خلکو نه دعا غوښتل تر څو الله د جماعت توفیق راکړی یا دا چې: الف : د گاونډیانو د یو بل سره مرسته کول لکه کله چې یو لمانځه ته ځی بل گاونډی ته دروازه ورتکوی تر څو هغه هم ورسره

۱: کونښن وکړو چې د شپې تر ډیر ناوخته وینښ پاتې نشو . ۲: کونښن وکړو هغه دعا ووايو چې د خوب نه مخکې ویل کیږی او په اوداسه ویده شو . ۳: د ویده کیدو نه مخکې دا پخه اراده او نیت وکړو چې د سهار لمونځ به په جماعت سره کوو، ځکه خوب او مرگ دواړه یو دی . انسان نه پوهیږی چې د خوب نه به راپا څیږی او که په خوب کې به ترې ساه واخیستل شی . ۴: دعا کول چې الله دې توفیق راکړي چې د سهار لمونځ په جماعت ادا کړو . ۵: د بسو خلکو نه دعا غوښتل تر څو الله د جماعت توفیق راکړی یا دا چې: الف : د گاونډیانو د یو بل سره مرسته کول لکه کله چې یو لمانځه ته ځی بل گاونډی ته دروازه ورتکوی تر څو هغه هم ورسره

پیش از پریشانی، فراغت را پیش از گرفتاری و زنده گی را پیش از مرگ ... ای ابوذر! بترس از اینکه در حال گناه، مرگت فرا رسد که در آن صورت نه راهی برای جبران و توبه باقی می ماند و نه بر بازگشت دوباره به دنیا قادر خواهی بود، نه وارثان تو بر ارثی که باقی گذارده ای تو را ستایش می کنند و نه اینکه خدای متعال بر آنچه در پیش فرستاده ای عذر تو را خواهد پذیرفت ...

ای ابوذر! کسی که برای فریفتن مردم علم بیاموزد بوی بهشت را نچشیده است ...

ای ابوذر! اگر خدای

تبارک و تعالی خیر بنده

ای بخواهد،

گناهانش را در

مقابل او مجسم

می کند و گناه را

بر او سنگین و

دشوار می گرداند

و اگر بستی و

بنده ای را

بخواهد، گناهان

او را از یادش

می برد ...

ای ابوذر! هر کس که

کردارش با گفتارش

مطابقت کند، بهره خود را از

سعادت دریافت کرده است و هر

کس که کردارش مخالف گفتارش

باشد، هنگام یادش خویشتن را سرزنش

خواهد کرد ...

ای ابوذر! چه بسا شخصی که به سبب گناهی که می کند از روزی مقرر

شده اش محروم می گردد ...

ای ابوذر! زیرک و باکیاست کسی است که نفس خویش را ادب کند و

برای زنده گی بعد از مرگ تلاش کند و ناتوان کسی است که از نفس و

خواهش های آن پیروی کند و با آن حال از خداوند آرزوهایی داشته

باشد.

یکی از گرانباترین و ارزشمندترین احادیث نقل شده از پیامبر اسلام، نصیحتی است که ایشان به ابوذر داشته اند که به سبب پر باری و اهمیتی که این نصیحت داشته است و خطاب های پیاپی ایشان به ابوذر، به حدیث ابوذر مشهور شده است . مطالب چنان متنوع و در قالب های متفاوت تربیتی و اخلاقی بیان شده اند که هر کس با سلیقه خاص خود به نوعی از آن بهره می برد و مناسب ترین ره توشه تربیتی که در روحش اثر می گذارد بر می گزیند که در نوع خود حدیثی است شبیه به معجزه .

... در ادامه پیامبر به موعظه

ابوذر می پردازد:

تو را بـ موعظه ای

سفارش می کنم و انتظار

این است که آن را حفظ

کرده به آن عمل کنی؛

زیرا این موعظه

در برگیرنده همه

راه های خیر و

نیکیختی است. اگر

تو به این وصیت

و سفارش عمل کنی

خیر دنیا و آخرت به تو

ارزانی می گردد.

ای ابوذر! خدا را چنان

پرستش کن که گویا او را

می بینی؛ زیرا اگر تو او را نمی

بینی او تو را می بیند.

ای ابوذر! بدان که اولین مرحله عبادت

خدا، شناخت اوست؛ همانا او اول است، قبل از او

چیزی نیست و یگانه و یکتاست و مانند ندارد و او باقی و جاودان

است. اوست که آسمان ها و زمین و آنچه را بین آنها و آنچه را در آن هاست

آفرید و خداوند دانای مهربان است و بر هر کاری تواناست ...

ای ابوذر! بسیاری از مردم در مورد دو نعمت مغبون هستند و از آن

قدردانی نمی کنند، یکی نعمت تندرستی و دیگری نعمت فراغت.

ای ابوذر! پیش از آنکه پنج چیز به تو روی آورد، پنج چیز را غنیمت

شمار، جوانی را پیش از پیری، تندرستی را پیش از بیماری، توانگری را

ماین پاهایم را گرفت؛ اما خداوند متعال...

بقیه از صفحه سوم:

ماه پیکي با احساس اندوه ادامه داد: "یادم است وقتی همه درس می خواندند آرزو می کردم که زنده نباشم؛ زیرا علاقه ای که به مکتب داشتم در دلم خشک شده بود و دیگر حتا نام مکتب را در خیالم هم تصور نمی کردم چه رسد به این که روزی داکتر شوم و در خدمت مردم خود مخصوصاً افراد مانند خودم قرار بگیرم."

وی به کنج اتاق خیره می نگریست، گویا یادی یا خاطره ای وی را به سوی خود می کشاند. پس از مکثی ادامه داد: "و من این همه را مدیون گل پیکي هستم. گل پیکي، خواهر خوانده ام، یک روزی به خانه آمد و با آمدنش دنیای مرا روشن کرد، مرا با خود به شفاخانه صلیب سرخ آورد، برایم پاهای مصنوعی ساختند، برایم درس دادند - درسی که امید نداشتم مرا تا این جا بکشد و زنده گی ام را دگرگون کند و این همه به لطف خداوند

متعال و یاری گل پیکي انجام یافت.

گل پیکي مرا یاری نمود تا درس بخوانم، تا به این جا برسم وی کمکم کرد که چگونه تداوی دیگران را تداوی کنم و چگونه به کسان مانند خودم یاری برسانم."

خاموشی در اتاق حکم فرما شده بود، فقط حرف های ماه پیکي بود که در و دیوار آن را به گوش جان می شنیدند. من هم در حرف های وی غرق شده بودم، خیلی مایوس کننده بود؛

اما پایان امید دهنده ای داشت. ماه پیکي داستان غمگینانه اش را یک به یک تعریف می کرد و هر لحظه خاطره هایی آن را بیان می کرد.

وی به ادامه سخنانش گفت: "اکنون یک سال نیم دیگر باقی مانده که مانند گل پیکي برای همه خدمت کنم، حالا هم بعد از جاشت ها عملاً در خدمت مریضان قرار دارم و تلاش دارم تا آنانی را که مانند من از زنده گی نا امید شده اند، امید تازه بدهم." ماه پیکي اکنون ۲۰۰ دالر معاش دارد، با این

زنده گی نو شوهر و عروس با تلخی و ...

بقیه از صفحه پنجم:

با شنیدن این حرف سالم کمی متعجب شده به طرف مریم نگریست و گفت: "نه، فرشته نیستند؛ اما تهداب گذاری از همان خانواده دختر آغاز می شود؛ زیرا اگر تمام خسرها مثل پدر شما به حرف های مردم که به ناحق زنده گی زوج را تاریک می سازند اعتنا نکنند و تنها به آینده فرزندان شان توجه داشته باشند، فکر نکنم در هیچ خانواده ای اندک ترین کشمکش به وجود آید."

سالم سرش را با علامت پرسش تکان داده از خانمش، مریم پرسید که چه طور است، راست نمی گوید؛ مریم با تایید حرف های شوهرش گفت: "کاملاً درست است. بسیار دیده ام که بیشتر خانواده با حرف های بیهوده و نا حق این و آن و رسم و رواج های ناپسند، شیرازه زنده گی را از هم پاشیده اند. مصارف بی جای مانند عیدی بردن ها، نوروزی، براتی و سایر رسم های دیگر که به نظر من هیچ معنا ندارد. این مصارف و اضافه خرجی ها به جز ایجاد عقده مندی، دیگر سودی ندارد."

مریم حینی که هر دو دستش را به هم حلقه می کرد افزود: "مخصوصاً دامادی که توانایی مالی نداشته باشد و فقط از روی ..."

هنوز مریم حرف می زد که سالم با صدای نسبتاً آرامی گفت: "فکر می کنم دیر شده، با آن که هر قدر از این حرف ها زده شود کم است؛ اما به امید این که مردم افغانستان روزی به همه این مسایل پی ببرند و همه از رسم ها و رواج های ناپسند بگذرند با اجازه شما رفع زحمت می کنیم."

این را گفت و خریطه را که لحظه پیش در دست داشت و آن را در کنارش گذاشته بود برداشت؛ هر دو با گفتن "خدا نگهدار" رفتند.

حقوق ماهانه خانواده هشت نفری خود را تمویل می کند. وی در کنار کار در شفاخانه درس هم می خواند. او صبح ها به شفاخانه صلیب سرخ برای درس خواندن در بخش تداوی و ساختن اعضای مصنوعی می آید، بعد از یک بجه روز در همان شفاخانه به تداوی مریضان معلول و معیوب می پردازد و بعد از ساعت ۴ عصر درس انگلیسی را در آموزشگاه نزدیک خانه شان فرا می گیرد. وی می گوید که هیچ وقت احساس خسته گی نمی کند.

او گفت که هیچ وقت دیگر احساس نا امیدی نمی کند، خاطره های تلخ معیوبیت خود را فراموش کرده به آینده امید دارد و همواره به فکر خواهران خود است و تلاش دارد تا آنان از درس و مکتب عقب نمانند. وی بیشتر اوقات کمک کننده در درس های آنها نیز است.

ماه پیکي محبتش را در میان چهار خواهر و دو برادر تقسیم کرده و با خوشی و سرور به آنها درس محبت و امیدواری می دهد.